

5

General Konfederacije i Jenki iz Konektikata

Džefri Kin je penzionisani odlikovani vatrogasac i pomoćnik šefa vatrogasaca u Vestportu, Konektikat. Posle rušenja Svetskog trgovinskog centra 2001. godine, Kin je „primio“ specijalnu turu „nultog nivoa“. Postoji veza između dva vatrogasna odeljenja, jer vatrogasci iz Vestporta imaju tradiciju „zajedničkog rada“ sa spasilačkim vatrogasnim odredom broj 1 grada Njujorka. Jedanaest članova ove elitne jedinice, spasilačkog tima broj 1, izgubilo je živote 11. septembra 2001. godine.

Kao i kapetan Robert Snou, gospodin Kin je veoma odgovoran član zajednice koji se, neočekivano, počeo baviti istraživanjem identiteta iz prošlog života. U ovom traganju, značajne informacije je dobio u vremenski sinhronizovanim događajima. Kin je zaključio da je imao „vodiča“ u svom istraživačkom radu. Daću izvod iz predgovora njegove knjige *Juče nekog drugog*:

Kao većina ljudi, živeo sam život gledajući svoja posla kada je odjednom nešto drugo počelo da određuje moj život. Iznenada je neobično postalo obično i čudni događaji iz mog života počeli su da dobijaju smisao. Otkrio sam da sam bio prijatelj nekih veoma poznatih ljudi, ljudi za koje nisam ni znao da sam ih upoznao. Dobio sam uvide koji su dali odgovore na neke od najvećih životnih pitanja. Uskoro sam se našao na naslovnoj strani novina koje se prodaju širom države i predstavljen sam u dokumentarcu koji je napravila mreža Arts and Entertainment naslovljenim Iza smrti. Kada reč „koincidencija“ više nije imala nikakvo značenje, odlučio sam da prihvatim činjenicu da mene nešto vodi i otvorio sam se onome što je život hteo da mi pokaže. Dugo pošto što sam se uverio da prošli život postoji, neobični događaji su i dalje jačali moje zaključke u meri da je jedini zaključak do kojeg sam došao za ta otkrovenja, da treba da ih podelim sa drugima.¹

Gospodin Kin mi je ispričao da je element vođenja u njegovom istraživanju prošlog života bio toliko jak da je osećao kao da ga duhovni svet gura unaokolo „kao krpu koja se kupuje“. Džefova priča počela je u maju 1991. godine, dok je bio na odmoru sa svojom ženom Anom. Tražili su antikvitete i zaustavili su se u Šarpzburgu, Merilend, gde se u Građanskom ratu odigrala bitka za Antietam. Iako Džef nikada nije pročitao knjigu o Građanskom ratu, niti je bio zainteresovan za taj period, javila mu se snažna želja da poseti bojno polje.

Na delu polja koje se zove Sankn Roud, Džef je slušao na kaseti snimljenu priču o događajima koji su se odigrali 1862. godine. U bici je učestvovao puk Šesta Alabama, kojim je komandovao pukovnik Džon B. Gordon. Pošto je odslušao traku šetajući starom stazom oko farme, Džef je nesvesno došao do dela koji su držali Gordon i njegovi ljudi. Na ovom mestu Džef Kin je imao sledeću reakciju:

Preplavio me je talas žalosti, tuge i ljutnje. Osećanja su me iznenada obuzela bez ikakve prethodne najave. Vrele suze su mi tekle niz obraze. Bilo mi je teško da dišem. Udahnulo sam vazduh, dok sam skamenjen stajao kraj stare staze. Do dana današnjeg ne mogu da odredim koliko je vremena prošlo, ali kad su ta osećanja i taj emotivni teret nestali, bio sam izmožden kao da sam trčao maraton. Puzeći uz strmi nasip da se sklonim sa puta, okrenuo sam se i pogledao unazad. Najblaže rečeno, bio sam uzdrman i pitao sam se šta se upravo dogodilo. Bilo mi je teško da se vratim nazad do kola, jer sam osećao ogromnu slabost. Na povratku sam uspeo da povratim svoj uobičajeni mir i nisam ništa rekao Ani o događaju. Šta sam mogao da kažem? Kako bih uspeo da joj objasnim šta se dogodilo? Nisam imao odgovore, samo – pitanja.²

Pre nego što su napustili Šarpzburg, Džef i Ana su posetili prodavnicu suvenira. Džef je zapazio časopis *Tromesečnik o građanskom ratu (Specijalno izdanje, Antietam)*. Kupio ga je zajedno sa metkom – suvenirom koji je pronađen u toj oblasti. Kod kuće je Džef stavio časopis u fioku u kojoj su se nalazili porodični imenici, i nije ga pogledao sledećih godinu i po dana.

U oktobru 1992. godine, Džef i Ana su otišli na zabavu povodom Noći veštica. Vidovnjakinja Barbara Kemvel bila je angažovana da proriče na zabavi. Kada je Džef došao na red, odjednom ga je preplavilo sećanje na doživljaj na Sankn Roudu. Barbara je rekla Džefu da je bio vojnik i da je pogođen sa nekoliko hitaca na tom bojnom polju. Lebdeo je nad svojim telom, koje je ležalo naizgled beživotno, na tlu natopljenom krvlju. Barbara je onda rekla: „Kada ste lebdeći gledali nadole na svoje telo, bili ste ljuti i vikali – Ne!“ Nastala je pauza. Onda je Džef, iz njemu nepoznatih razloga, ispravio Barbaru i uzviknuo: „Ne još!“

Sledećeg dana, Džef je shvatio da je vreme da pročita suvenir-časopis koji je opisivao bitku kod Antietama koji je kupio u maju 1991. godine. Ponovo je pomislio da je to prvi časopis o Građanskom ratu koji je ikada kupio. Otvorio je časopis na strani na kojoj se nalazila slika Sankn Rouda, mesta na kojem je Džef

osetio čudnu navalu emocija. Dok je preletao po tekstu, ugledao je citat: „Ne još“. Obuzela ga je jeza.

Čitajući dalje, Džef je saznao da je „Ne još“ bilo naređenje koje je izdao pukovnik Džon B. Gordon Šestom Alabama puku. Jenkijevske snage su prilazile i ljudi iz Šestog Alabama puka su hteli da pucaju. Naređenje da se puca dato je tek kada su trupe Unije bile udaljene sto jardi. Sam Gordon je citiran u vezi sukoba. „Ogroman broj pušaka iznikao je iz potopljenog puta. Moje puške su blještale i rigale vatru u lica Federalaca kao zaslepljujući bljesak munje. Prizor je bio užasan.“ Dok je čitao Gordonov pasus, Džef je osjetio iste emocije kao i kad se nalazio na Sankn Roudu i oči su mu zasuzile.

Članak je dalje opisivao ranjavanje Gordona. „Džon B. Gordon iz Šestog Alabama puka pogođen je u levu ruku, desno rame i dva puta u desnu nogu pre no što se, posle pogotka u lice, onesvestio od gubitka krvi.“ Džef piše o tome šta se desilo sledeće. „*Vratio sam se na stranu sa slikom Sankn Rouda; na suprotnoj strani se nalazila druga slika. Zadrhtao sam i ponovo se naježio. Slika je prikazivala brigadnog generala Džona B Gordona. Lice mi nije bilo strano, dobro sam ga poznavao – brijem ga svakog jutra.*“³ Džef je primetio da je u tekstu ispod slike Gordon identifikovan kao general, dok se u članku o Gordonu, u trenutku njegovog ranjavanja, govorilo kao o pukovniku. Očigledno je da je Gordon preživeo bitku kod Antietama.

U svojoj knjizi, Džef opisuje kako je kasnije povratio sećanja na svoj život kao Džon B. Gordon. Džef takođe opisuje navike i osobine koje su mu zajedničke sa Gordonom, kao što su sklonost da stoji sa prekrštenim rukama, sličan ukus u oblačenju i ožiljci na licu i telu koji odražavaju Gordonove rane zadobijene u ratu.

Džef prepričava dva simbolična događaja. Jedan se odnosi na naređenja koja je 9. septembra 1862. godine napisao general Li, kojima su definisani planovi vojske Konfederacije za invaziju na Sever. Napravljeno je devet primeraka naređenja; jedan primerak je izgubljen u transportu i pronašli su ga vojnici Unije. Ovaj primerak je dao vojsci Unije detaljne informacije o poziciji trupa Konfederacije, što je dovelo do bitke kod Antietama. Ukratko, naređenja napisana 9. septembra dovela su do sukoba u Građanskom ratu u kojem je Džon B. Gordon bio teško ranjen i skoro umro. Simboličan događaj u sadašnje vreme je dan rođenja Džefa Kina – 9. septembar.

Drugi simboličan događaj desio se na 30. rođendan Džefa Kina. Džef je tog dana odvezen u urgentni centar zbog bola u licu i vratu. Doktori nisu uspeli da ustanove nikakav fizički uzrok Džefovog bola. Mesto bola je odgovaralo ranama na licu i vratu koje je zadobio Džon B. Gordon kod Antietama. Gordon je imao 30 godina kada je ranjen. Bol u licu pojavio se kod Džefa 9. septembra 1977. godine, na njegov 30. rođendan. Izgleda da ovaj događaj predstavlja fenomen godišnjice koji je u vezi sa Gordonovim ranjavanjem. Treba imati na umu da je Džef otišao u urgentni centar 1977. godine, 15 godina pre nego što je saznao za svoju vezu sa Gordonom.

U svojoj knjizi, Džef daje dokumenta koja pokazuju sličnost u stilu pisanja. U svojim kasnijim godinama, general Gordon je napisao knjigu *Sećanja na Građanski rat*, koja je bila materijal za Džefovu analizu. Uporedimo dva pasusa, jedan iz Gordonove knjige, koji opisuje napore njegovih ljudi da ugase požar u Vrajtsvilu, Pensilvanija, i jedan Kinov koji se odnosi na reagovanje njegovog odeljenja na jedan hitan slučaj. Moje zapažanje je da izgleda kao da su ta dva dokumenta napisana u istom „tonu“. Na moj zahtev, dr Mirjam Petruk, profesor lingvistike na fakultetu Berkli univerziteta u Kaliforniji, izvršila je lingvističku analizu ovih dokumenata, koja se nalazi u prilogu uz ovo poglavlje. Ova analiza je potvrdila da dva odlomka imaju određene sličnosti u strukturi.

Džon Gordon (iz *Sećanja na Građanski rat*):

Moji ljudi su sa velikom energijom nastojali da sačuvaju most. Tražio sam od građana Vrajtsvila kofe i vedra, ali nijedan ih nije doneo. Kofe i vedra nisu nedostajali kada je, nešto kasnije, vatra zahvatila grad... Moji ljudi su radili ozbiljno i hrabro da spasu grad, kao i kada su spašavali. U odsustvu protivpožarnih mašina ili drugih uređaja, jedina šansa da se zaustavi napredovanje vatre bila je da moji ljudi okruže oblast u plamenu, sa krilom na obali reke, i brzo, iz ruke u ruku, prenose vedra vode. Samo tako je bilo moguće zaustaviti pobesnelu vatru, što je duboko u noć i učinjeno.⁴

Pomoćnik šefa Džefri Kin (iz pisma šefu vatrogasaca):

Sa popravljenim radiom, ljudi i aparati su stigli i stavljeni pod komandu vršioaca dužnosti poručnika, Kristofera Eklija. Dok je pravio plan akcije, poručnik Ekli je pokazao zdrav razum, znanje, veštinu i veliku brigu za bezbednost vatrogasaca pod njegovom komandom. U građevinu je ušla velika količina gasa kroz otvoren prozor. Iako smo pokušali da uklonimo sve zapaljive izvore, uspeali smo da uklonimo sve osim dva. Vlasnik nas je obavestio da se u kući nalaze peć na naftu i grejač za vodu. Nikako nismo mogli da ih isključimo, bilo iznutra ili spolja. Korišćenjem mernih uređaja, ventilatora sa pozitivnim pritiskom i prozora koji se zatvaraju i otvaraju, opasnost je otklonjena.⁵

Ranije sam rekao da se ljudi reinkarniraju u grupama, na osnovu zajedničke karme, emotivnih veza i zajedničkih projekata. Zbog premise o grupnim reinkarnacijama, Džef i ja smo pomislili da su njegovi drugovi vatrogasci iz vatrogasne jedinice Vestporta, Konektikat, bili verovatno poznanici Džona B. Gordona iz vojske u građanskom ratu. Džef je kasnije ustanovio nekoliko parnjaka među kolegama u vatrogasnoj stanici i vojnicima koji su se borili sa Gordonom. Jedan od ovih predloženih parnjaka iz prošlog života, koji pokazuje upadljivu fizičku sličnost odnosi se na generala Konfederacije, Kadmusa Vilkoksa i

vatrogasca Vejna R. Zaletu. Slike za poređenje generala Vilkoksa i Zalete mogu se videti pored slika generala Gordona i Džefrija Kina.

Džef kaže da postoje tri vrste sećanja iz prošlih života. Džef je prvo, kroz seriju meditacija, uspeo da vizuelizuje ili zapamti pojedinosti iz svog života kao Gordon. Namerno je meditirao pre čitanja *Sećanja na građanski rat*. Dokumentovao je ova iskustva i kasnije je mogao da potvrdi velik broj detalja na osnovu Gordonove knjige i drugih izvora.

Druga vrsta sećanja obuhvata spontano poznavanje detalja iz Gordonovog života bez prethodnog dobijanja informacija iz bilo kog drugog izvora. Na primer, Džef je otišao u centar za posetioce u kojem se nalaze artefakti oduzeti od vojske Konfederacije prilikom ceremonije predaje. Gordon je prisustvovao ovoj specifičnoj ceremoniji. Jedna slika je opisivala scenu ceremonije, zajedno sa zastavom koju su koristili Gordon i njegovi vojnici i oficiri Konfederacije prilikom predaje. Džef je *znao* da zastava na slici nije bila zastava koja je stvarno korišćena u ceremoniji. Džef je prepoznao pravu zastavu iz asortimana prikazanog u centru za posetioce. Kada se raspitao kod osoblja, potvrdili su mu da je zastava prikazana na slici zaista iz kasnijeg perioda i da je Džef tačno odredio autentičnu zastavu korišćenu na ceremoniji.

Treća vrsta sećanja koje je Džef iskusio može se nazvati emotivnim sećanjem, kao što je opisano u događaju kod Sankn Rouda, u kojem je Džef imao snažnu emotivnu reakciju, prilikom - da tako kažemo - ponovnog proživljavanja scene koja je bila traumatična u prošlom životu.

Džef Kin je uočio da je tokom Građanskog rata bio general vojske Konfederacije Juga, iako u ovom životu živi na Severu. Takođe je primetio da se jedan njegov predak borio u vojsci Unije i da je, on – Džef, kao Džon B. Gordon, možda učestvovao u bici protiv sopstvenog pretka iz svog sadašnjeg života u Konektikatu. Reinkarnacija stvara drugačiju perspektivu rata, koja nam dozvoljava da vidimo kako je rat rasipan u smislu života i resursa.

Hteo bih da završim ovo poglavlje citatom koji je uzet iz knjige Džefa Kina, *Juče nekoga drugog*. Ovo je veoma važno za naše vreme, ukoliko uzmemo u obzir broj sukoba koji se danas događaju na našoj planeti. Obratite pažnju da je odlomak napisao neko ko je u prošlom životu bio jedan od najvećih ratnih generala koje su Sjedinjene Države ikada imale. Razmislite o tome kako razumevanje reinkarnacije menja karakter čak i ratnih heroja.

Zastanite za trenutak i razmislite kakav bi svet bio da se dokaže da je reinkarnacija životna činjenica. Kako bismo se onda ponašali prema drugima? U komunikaciji sa porodicom, prijateljima ili poznanicima, morali bismo da sebi postavimo neka pitanja kao što su: Ko su ove duše? Kakav je njihov odnos prema meni? Da li treba nešto da naučim od njih ili treba da budem njihov Učitelj? Mogućnosti su beskrajne. Svi živimo u istoj kući koja je iz dana u dan sve manja. Planeta je postala „globalno selo“. Više nije potrebna pisana reč da se ispričaju događaji sa druge strane Zemlje. Pritiskom na dugme možemo, ne ustajući iz fotelje, da gledamo odvijanje događaja. Svaka zemlja utiče na sve

druge sa svojim finansijama, problemima zagađenja i sitnim neprijateljstvima. Sada je više nego ikad potrebno da svako promeni svoj način razmišljanja. Ne više JA, već MI. Ne više Oni, već Mi. Ostavljamo znak na sebi i na onima oko nas – pa pokušajmo da budemo nežni.⁵

Dodatak

Lingvistička analiza slučaja Džon B. Gordon / Džefri Kin

Uradila dr Mirijam Petruk

Džon Gordon (iz Sećanja na građanski rat)

Moji ljudi su sa velikom energijom nastojali da sačuvaju most. Tražio sam od građana Vrajtsvila kofe i vedra, ali nijedan ih nije doneo. Kofe i vedra nisu nedostajali kada je, nešto kasnije, vatra zahvatila grad... Moji ljudi su radili ozbiljno i hrabro da spasu grad kao i kada su spašavali most. U odsustvu protivpožarnih mašina ili drugih uređaja, jedina šansa da se zaustavi napredovanje vatre bila je da moji ljudi zaokruže oblast u plamenu, sa krilom na obali reke, i brzo, iz ruke u ruku, prenose vedra vode. Samo tako je bilo moguće zaustaviti pobesnelu vatru, što je duboko u noć i učinjeno.

Pomoćnik šefa Džefri Kin (iz pisma šefu vatrogasaca):

Sa popravljenim radiom, ljudi i aparati su stigli i stavljeni pod komandu vršioca dužnosti poručnika, Kristofera Eklija. Dok je pravio plan akcije, poručnik Ekli je pokazao zdrav razum, znanje, veštinu i veliku brigu za bezbednost vatrogasaca pod njegovom komandom. U građevinu je ušla velika količina gasa kroz otvoren prozor. Iako smo pokušali da uklonimo sve potencijalne zapaljive izvore, uspeh smo da uklonimo sve osim dva. Vlasnik nas je obavestio da se u kući nalaze peć na naftu i grejač za vodu. Nikako nismo mogli da ih isključimo, bilo iznutra ili spolja. Korišćenjem mernih uređaja, ventilatora sa pozitivnim pritiskom i prozora koji se zatvaraju i otvaraju, opasnost je otklonjena.

Sažeta lingvistička analiza koju je obavila dr Mirjam Petruk

- Sličan prosečan broj reči u rečenici: Gordon – 21; Kin – 18

- Korišćenje složenih rečenica: Gordon – „jedina šansa da se zaustavi napredovanje vatre bila je da moji ljudi zaokruže oblast u plamenu, sa krilom na obali reke, i brzo, iz ruke u ruku, prenose vedra vode.“ Kin – „Dok je pravio plan akcije, poručnik Ekli je pokazao zdrav razum, znanje, veštinu i veliku brigu za bezbednost vatrogasaca pod njegovom komandom.“
- Korišćenje pretpostavke u složenim rečenicama: Gordon – „U odsustvu protivpožarnih mašina“; Kin – „Dok je pravio plan akcije“.
- Korišćenje rečenica sa negacijom: Gordon – „Kofe i vedra nisu nedostajali“; Kin – „Nije postojao način da ih isključimo“.
- Priloške rečenice na početku rečenice: Gordon – „Moji ljudi su velikom energijom“, „U odsustvu protivpožarnih mašina“; Kin – „Sa popravljenim radiom“.
- Najveći deo teksta je u aktivu osim kraja. U oba odlomka, pasus se završava u pasivu, kao da se uspeh dogodio bez intervencije učesnika. Uzbuđenje se postiže menjanjem očekivanog reda reči, odvajanjem dva dela glagola. Gordon – „zaustavili pobesnelu vatru koja je pretila, što je duboko u noć i učinjeno.“ Kin – „Korišćenjem mernih uređaja ... opasnost je otklonjena.“

Beleška dr Petruk:

U već navedene sličnosti, moramo, ipak, da uključimo odricanje autorstva. Tačnije, s obzirom na to da su tekstovi veoma mali i analiza je (obavezno) ograničena na glavne strukturne karakteristike, svaka tvrdnja o autorstvu je, u najboljem slučaju, provizorna. Potrebna je dalja analiza da bi se sa sigurnošću dala takva tvrdnja.

Veći uzorci tekstova koji nisu unapred izabrani olakšali bi učestalost ispitivanja o različitim podgrupama reči. Pored toga, bilo bi poučno pregledati takav tekst da bi se odgovorilo na druga pitanja o substilskim karakteristikama tekstova. Na primer, da li koriste specifične reči? Da li tekstovi sadrže retke kolokacije (kombinacije) uobičajenih reči? Da li postoji bilo kakvo nepravilno pisanje ili povezivanje reči ili, uopštenije, naglašavanje delova rečenice?

19

Stvaranje sveta i duša. Veliki prasak i stvaranje fizičkog sveta

Prema Ahtun Reu, priča o nastanku sveta je prilično precizno prikazana u Jovanovom jevandelju. Ispričaću vam ovu priču sa objašnjenjima koje su dali Ahtun Re i Jovan lično, i kako je navedena u knjizi *Duhovna komunikacija: Putevi duše*, Kevina Rirsona. Kao što sam već rekao, duh vodič koji se javlja preko Kevina i koji govori šaputavim, prigušenim tonom i naziva sebe Džon se deklarise za Apostola Jovana i za autora Jovanovog jevandelja.

Stvaranje fizičkog sveta, monada, duša i bipola

Prema Džonu i Ahtun Reu, Bog je stvorio fizički svet Velikim praskom, za koji naučnici procenjuju da se desio pre 14 milijardi godina. Ovo je bio kreativni čin Boga i fizički svet se može smatrati Božijim Delom.

Ahtun Re kaže da je Bog stvorio duše našeg sveta u „nanosekundi“ nakon Velikog praska. Možemo pretpostaviti da su se duše odvojile od Boga, kao majušni delčići Njega. Pitao sam Ahtun Rea: „Zašto je Bog stvorio duše?“ On je rekao: „Bog je stvorio Svemir i duše, jer je želeo da izrazi jedinstvo kroz različitost. Bog je želeo da izrazi raznolikost.“

Upitao sam Ahtun Rea da li postoje i drugi Bogovi koji su stvorili druge Univerzume kroz neke drugačije Velike Praskove i koji možda postoje u nekim drugim dimenzijama. Ahtun Re je odgovorio da je Bog samo jedan.

Kako je opisano u knjizi *Duhovna komunikacija*, što je i Ahtun Re potvrdio, Bog je stvorio sve duše povezane sa ovim univerzumom istovremeno. Pitao sam Ahtun Rea šta je postojalo pre Velikog praska? Ahtun Re je rekao „ništa, čista

svest". Onda je dodao da je Bog imao prethodne manifestacije i da je postojao Univerzum pre Velikog Praska, pre našeg Svemira. Duše koje su postojale u tom prethodnom svetu su nastavile da postoje i nakon Velikog praska. Tako da iako je fizička struktura sveta uništena i ponovo stvorena kroz Veliki prasak, duše istrajavaju.

Ahtun Re je objasnio da je jedan mali broj duša koje su postojale pre našeg Velikog Praska, koji se desio pre otprilike 14 milijardi godina, pristao da se inkarnira u naš Univerzum. Pitao sam Ahtun Rea da li su ove duše ponele sa sobom neke mogućnosti, talente ili psihološke darovitosti iz njihovih prethodnih postojanja. Ahtun Re je rekao da jesu i da su velike vođe ljudskog roda, kao što su Buda, Mojsije, Isus, Muhamed, Krišna i drugi, postojali pre kreiranja našeg Univerzuma. Oni i hiljade drugih su pristali da se inkarniraju opet u fizičko postojanje, kako bi vodili ljudski rod i druge rase kroz njihove evolucije. Ove iskusne duše su ušle u fizičko postojanje kroz isti portal, kao i nove duše - jednu nanosekundu posle Velikog Praska, pre 14 milijardi godina.

Monad, duša i spektar naše energije

Kada nas je Bog stvorio, bili smo prožeti određenim osobinama, koje su trajno naše tokom postojanja. Stoga, kroz različite inkarnacije mi pokazujemo slične karakterne osobine, strasti i talente. U prethodnim poglavljima, pokazali smo da se Pol Gogen ponovo reinkarnirao kao umetnik u osobi Pitera Tikempa. Slično, Pablo Pikaso se reinkarnirao kao umetnica Aleksandra Nečit. General Daniel Morgan, heroj vojske u Američkoj revoluciji se reinkarnirao kao Džordž Buš, politički vođa koji ima tendenciju da probleme rešava vojnom silom. General u američkom građanskom ratu Džon B. Gordon se reinkarnirao kao Džef Kin pomoćnik glavnog šefa vatrogasaca, koji kaže da je rad u tom odeljenju sličan radu u vojsci s obzirom na veliku opasnost i hijerarhiju činova. Laurel i Hardi su još jednom postali komičari, sada po imenu Bačer braća.

Da bismo bolje shvatili kvalitet naše ličnosti i našu duhovnu evoluciju, raščlanićemo razliku između monada i duše. Koristićemo izraz „monad“ kada govorimo o onom delu naše duše koji je sjedinjen sa Bogom i koji ostaje na ravni postojanja koja je dom Božje svesti. Ukoliko smo pupoljci od Boga, monad je pupoljak koji ostaje na lozi koja je Bog. Monad se može poistovetiti sa duhom.

Definisaćemo „dušu“ kao projekciju monada koja putuje kroz razne druge dimenzije ili ravni koje su obično na „nižem“ nivou od onih u kojima monad odnosno duh boravi. Duša putuje u niže dimenzije ili ravni da bi stekla iskustvo i da bi uspostavila identitet. Duša je skladište naših iskustava tokom raznih života. Pitao sam Ahtun Rea da li su monad i duša stvoreni u isto vreme. Ahtun Re je rekao da jesu, i da je šablon naših lica stvoren u isto vreme kad i monad i duša, jer je taj šablon lica vlasništvo duše. Obratite pažnju na to da bilo koji šablon lica u svakoj inkarnaciji može delovati lepo ili ružno u zavisnosti od genetskog nasleđa, stanja zuba, telesne težine i drugo.

Drevni Egipćani su verovali u reinkarnaciju i u njihovoj anatomiji duha su postojala dva dela, najčešće pod nazivom „Ba“ i „Ka". Iako nisu sasvim identični našem shvatanju monada i duše, Ahtun Re smatra da se mogu uzeti kao ekvivalenti za monada i dušu.

Poslužićemo se analogijom sa „jo-jo“ igračkom koja se drži u ruci, odmoti na dole niz kanap, a onda se vrati u ruku. Zamislite da je monad deo gde se kanap sastavlja sa jo-joom. Jo-jo je pričvršćen za monad u ravni koja je Božji dom. Monad je kao nastavak koji ide od Boga, koji je deo Boga a ipak ima svoje nezavisno postojanje. Iako jo-jo, duša, putuje od Boga u niže dimenzije, kanap je povezuje za monad. U indijskoj filozofiji postoji čak i ime za kanap koji povezuje dušu za monad: „Antakarana“ kojom se opisuje ova energetska relacija, između duše i monada. Antakarana se još naziva i „dugin most“.

Pošto smo objasnili razliku između monada i duše, opisaćemo kako smo stvoreni sa jedinstvenim karakteristikama. Zamislite da je monad, iskra našeg postojanja koja potiče od Boga, kao prizma koja razlaže belo svetlo u boje. Kada zamislimo prizmu, mi je najčešće zamislimo kao trougaoni oblik iz koga izlazi sedam boja spektra. Kada smo stvoreni kao monadi svako od nas je imao svoju jedinstvenu prizmu koja stvara našu karakterističnu kombinaciju boja. Neki monadi stvaraju energetske spektre u kome crvena dominira, u drugima je to plava, zelena ili žuta. Taj jedinstveni spektar je naš „energetski potpis“ ili „energetski spektar“.

U našem poređenju sa jo-joom, monad, naša prizma proizvodi karakteristični spektar svetla i prenosi to svetlo u našu dušu u okruglo telo jo-joa. Kada se inkarniramo u fizičko telo, sa našom dušom ulazi i naš energetski spektar. Duša je u stanju da projektuje hologram, trodimenzionalnu sliku u fizičko telo koje se razvija. Ovaj energetski hologram sadrži i šablon po kome naše kosti i tkivo rastu, iz čega rezultira naša karakteristična pojava, tj. sklop lica. Hologram takođe prenosi naš energetski spektar koji se onda vidi u našim karakternim crtama, sklonostima i interesovanjima.

Naša duša je, znači, dinamična, energetska struktura koja nadgleda i nadahnjuje životom našu inkarnaciju. Mi smo hologramska projekcija naše duše u fizičkom telu. Naša duša je više nego mi sami. Mi i naša duša smo jedno samo u jednom trenutku i prostoru. Naša duša je i zbir svih inkarnacija koje smo imali. Većina nas nije svesna veze sa svojom dušom, ali neki jesu, kao što se vidi na osnovu sećanja na prošle živote. Jedna karakteristika napredne duhovnosti je veća svesna povezanost sa dušom.

Posvetimo se sada načinima koji će nam omogućiti da bolje razumemo svoj energetski spektar, jedinstveni energetski sklop boja koji nas čini onim što jesmo.

26

Nivoi duhovnog sveta

Opisivanje i definisanje duhovnog sveta biće tapiserija koja će se tkati u vremenu. Ja nisam vidovit i nemam sposobnost da sagledam te prostore i stoga moram da se oslonim na viđenje drugih koji to mogu. Dve osobe koje opisuju svoje iskustvo u drugom svetu su profesionalni vidovnjaci Eko Bodin i Džudi Gudman. Eko u svojoj knjizi *Odjeci duše* opisuje kako se dobrovoljno i svesno približila smrti da bi ispričala svetu o duhovnom svetu. Džudi Gudman kaže da ima sposobnost da putuje svojom voljom u svet duhova i da istovremeno živi na oba sveta. Obe opisuju sedam nivoa što se poklapa sa teozofskim učenjem.

Ahtun Re mi je rekao da postoji 12 dimenzija, odnosno nivoa u duhovnom svetu, od kojih je sedam opisano kroz ljudsko iskustvo i još 5 nivoa koje poznaju samo oni koji su u svetu duhova. Objasnio je da ljudsko iskustvo duhovnog sveta uslovljava sedam čakri, koje su centri energije koja protiče kroz telo od repa kičme do vrha glave. Obzirom da nas čakre uslovljavaju, mi možemo biti svesni samo sedam nivoa koji pariraju čakrama.

Voleo bih da podelim nešto sa vama što se desilo kada sam pre dosta godina krenuo na kurs spiritističkog razvoja. Bio sam definitivno u stanju da osetim čakre drugih polaznika, kada bih vertikalnim pokretom ruke prešao ispred drugih učenika. Ličilo je na pritisak energije na šaku dok bi prolazila pored nečije čakre. Iako sam ja, po svom mišljenju, bio najmanje talentovan za vidovnjaka, ipak sam bio u stanju da osetim čakre.

Na jednoj seansi sam pitao Ahtun Rea kakvo je njegovo postojanje u duhovnom svetu. Rekao je da postoji na 11. i 12. nivou, blizu Božje glave. Na 12. nivou nestaje njegova individualnost i samo je svestan da je jedno sa Bogom. To iskustvo liči na „lucidnu ekstazu“. Pretpostavljam da je zbog toga, kad god imamo seansu sa Kevinom, dobro raspoložen.

On kaže da kada se spusti na 11. nivo njegov osećaj individualnosti se vrati. Na tom nivou stvara okruženje svojom voljom, odnosno stvara hologramsku stvarnost. Kada komunicira sa ljudima on stvori egipatski hram, zato što mu je inkarnacija iz Egipta veoma draga.

Kada razgovara sa mnom na 11. ravni ja se pojavljujem u egipatskoj sveštenečkoj odori. On kaže da moja odežda oslikava moj trenutni nivo svesti. Nisam se usudio da ga pitam koji je to nivo, pa ne mogu ništa više da kažem o svom odelu. Tokom telefonske seanse sa Kevinom, dok ja mahnjivo hvatam beleške za kuhinjskim stolom, Ahtun Re me vidi kako pišem u egipatskom hramu.

Po mom mišljenju Ahtun Re je zaista veoma razvijeno duhovno biće i predstavlja cilj do koga želimo da stignemo, stanje u kome možemo da budemo jedno sa Bogom, i da projektujemo svest u gustu sferu zemaljskog postojanja. Drugim rečima, Ahtun Reov jo-jo može da ode skroz do Zemlje i nazad do Božje glave. Kada Kevin vodi turiste na planinski vrh Maču Piču u Peru, kao dokaz svojih sposobnosti Ahtun Re preuzima kontrolu nad Kevinovim telom i on ide vezanih očiju preko uzane staze po ivici stene. Vrlo je impresivno što je Kevin i dalje sa nama. Druga osoba koja je aludirala na spajanje nivoa je Isus, što pokazuju izjave „Ja i Otac smo jedno“ i „U kući moga Oca ima mnogo zdanja“.

Pogledajmo sada duhovne ravni prema opisu Eko Bodin i Džudi Gudman. Počecemo sa Eko koja je opisala svoja iskustva u knjizi *Odjeci duše*. Ja joj se zahvaljujem što mi je dozvolila da podelim njeno iskustvo sa vama. Njena priča počinje šaljivo i opisuje kako je otkrila da ona i njena porodica imaju spiritističke sposobnosti.

Eko putuje u raj

Eko se seća da je, kada je imala 17 godina, u jesen 1965. godine u Minesoti, sedela sa svojom porodicom za stolom posle večere, pričala sa njima i slušala kako njen mlađi brat svira bubnjeve u podrumu. On je bio tada početnik i taj zvuk je verovatno bio samo malo bolji od obične lupnjave. Iznenada se začulo predivno udaranje u bubnjeve. Čitava porodica je bila iznenađena i pomislili su da se to čuje snimak bubnjeva. Šta bi drugo moglo biti? Onda je svirka prestala i uplašeni dečak je dotrčao uz stepenice. Reče da je, dok je svirao sa zatvorenim očima, ugledao belu figuru nalik duhu kako lebdi ka njemu. Duholiko stvorenje je uzelo njegove ruke u svoje i počelo da svira, tada se čulo predivno bubnjanje. Posle nekog vremena bela figura ga je pustila i odletela.

U želji da shvati šta se desilo, majka je pozvala medij Iv Olson, koju je poznavala iz grupe za molitve. Iv je rekla Eko da je bela figura duhovni vodč njenog brata koji je bio profesionalni bubnjar u prethodnom životu. Iv je rekla da dečak ima sposobnost da primeti duha bubnjara, a da Eko ima četiri dara: da ima vizije (*CLAIRVOYANCE*), da čuje duha (*CLAIRAUDIENCE*), da oseti duha (*CLAIRSENTIENCE*), dar psihičkog mirisa (*CLAIRALIENANCE*) i da ima dar za lečenje. Iv je rekla da je Eko u

prethodnom životu pomogla osnivanje Škole Misterije i daće napisati nekoliko knjiga u ovom životu; da će biti na televiziji i radiju i da će putovati po svetu i učiti druge kako da razviju talente duha. Tada Eko nije bila svesna ovih sposobnosti. Pošto je odrasla uz roditelje koji su bili alkoholičari, želela je da postane socijalni radnik i da živi običan život sa mužem i decom. Međutim, kako je vreme prolazilo, ono što je Iv prorekla - ostvarilo se. Iv je takođe rekla za brata da je talentovan za vidovnjaštvo i to se takođe pokazalo kao tačno.

Dvanaest godina kasnije, Eko je radila kao profesionalni spiritista i, uz pomoć svog brata Majkla, radila je kao „duholovac“, to jest, pomagala je duhovima koji su bili vezani za Zemlju da odu u više sfere. Godine 1992. je radila kao duholovac već petnaest godina i tada joj je palo na pamet da bi bilo dobro da sazna više o sferama u koje šalje duhove. Eko se molila Bogu da joj omogući da nauči više o drugoj strani.

Tri dana kasnije, dok je bila sa klijentom u svojoj kancelariji, magličasto belo svetlo ispuni sobu. Pojavio se duh vodič i rekao: „Hajdemo! Hajdemo!“ Eko se zbunila i zamolila svog klijenta da pozove brata Majkla da dođe i da joj pomogne. Na putu do njene kancelarije Majkl se setio da su ga pre tri dana posetili njegovi duhovi vodiči i rekli mu da je Eko molila Boga da vidi drugu stranu, da će se to i ostvariti i da on treba da drži njenu ruku na Zemlji sve dok je njena duša na putu van tela.

Čim je stigao i uzeo Eko za ruku, pojavila se duša plavuše, pogledala Eko pravo u oči i rekla: „Idemo.“ Tada je Eko shvatila da je duh plavuše njena sopstvena duša. Odmah je izletela iz svog tela i našla se u tunelu. Prijatna toplina je vukla dublje u tunel prema belom svetlu. Videla je mnoge susrete u tunelu, duše koje su odlazile sa Zemlje i koje su pozdravljali pokojni prijatelji i rođaci.

Kada je izašla iz tunela, videla je čudno selo sa kaldrmisanim ulicama. Njena baka je stajala sa prijateljicom koja reče: „Nisi mi rekla da ona danas umire.“ Baka je odgovorila: „Oh, ne, ona ne umire, samo je došla u goste.“ Baka je izgledala tako mlada, lepa i živa i bila je okružena prijateljicama koje su takođe umrle.

Iznenada se pojavio anđeo i rekao da će biti vodič za Eko. Prvo mesto gde je poveo Eko je bilo Ružičasto mesto, zajednica sa ružičastom austom. Tu je postojala zgrada nalik bolnici, gde su brižni pomagali dušama kojima je bilo teško da prihvate svoju smrt. Eko je primetila da duše koje su imale fizički oštećena tela na Zemlji trebaju pomoć da bi se navikli na zdrava i potpuna duhovna tela. Jedan deo bolnice je bio za samoubice kojima je takođe trebala pomoć za prelaz. Anđeo je rekao da je Ružičasto mesto za lečenje. Stotine duša je ležalo na travi sa zatvorenim očima i primalo lekovitu energiju zajednice. Zatim su ona i anđeo lebdeli iznad predivnog predela sa neverovatno lepim drvećem i cvećem.

Zatim su došli u belo-zlatni Koloseum sa ogromnim stubovima, velikim prozorima i vratima koja su stalno bila otvorena. Anđeo joj reče da tu žive anđeli koji pomažu ljudima na Zemlji. Onda su odlebdeli na livadu prepunu muzičara i pevača. Čule su različitu muziku i Eko je mogla svojom voljom da izabere šta će slušati.

Sledeći deo puta je bio izuzetno važan za Eko. Otišli su u prelepi predeo u kome je hiljade duša milelo. Jedan čovek je plenio gomilu svojom pričom i učenjem. Eko je intuitivno znala da gleda u Isusa, ali nije mogla da poveruje da joj je dozvoljeno da bude na tako svetom mestu. Pitala je anđela ko je to i on je rekao da je to Isus i da se to divno mesto zove Isusov grad. Isus je oduvek bio centralna figura u njenom životu i anđeo je želeo da ga ona vidi u duhovnoj ravni. Eko je osetila da je njegova suština ljubav, ali je takođe bila svesna njegove moći, nežnosti i smisla za humor.

Onda je čula brata Majkla kako joj kaže da potraži Boga. Dok se osvrkala oko sebe, shvatila je da je okružena Bogom, da je Bog svuda, da je Bog prisutnost, znanje koje je teško opisati.

Anđeo joj reče da je raj ispunjen zajednicama i da svaka odražava drugačiju stvarnost. Stvarnost koju živimo na Zemlji i naša svest određuju gde ćemo biti u raju. Na primer, ukoliko je neko vredan, posvećeni katolik on će u raju naći zajednicu koja ima slična verovanja i vrednosti. Anđeo je pokazao Eko zajednicu prosjaka i lopova.

Anđeo reče da postoji i jedna zajednica koja liči na pakao i brzo dodade da ljudi svojim verovanjem stvaraju zajednicu, a ne Bog. Anđeo decidirano izjavi da Bog nikad ne bi stvorio pakao niti bi poslao bilo koje svoje dete na takvo mesto. Anđeo reče da mnogi ljudi veruju da će otići u pakao zbog svojih loših dela tokom života i da traže takvo mesto zbog svojih ubeđenja. U jednom trenutku sve duše će shvatiti da su same stvorile mesto u kome se nalaze, a ne Bog i onda ta zajednica neće više postojati, kao što zajednica prosjaka i lopova neće postojati kada te duše shvate da je moguć lepši život.

Anđeo reče da u svakoj zajednici u raju postoji učionica i instruktor koji pomaže dušama da uče, rastu i napreduju. Eko je bila ljubitelj filma i upitala je gde su filmske zvezde. Anđeo reče da imaju svoju zajednicu, ali da ne moraju da žive u njoj. Kada budu spremni da napuste ono što su bili na Zemlji mogu da žive u drugim zajednicama koje su u skladu sa njihovim verovanjima i stepenom razvitka.

Čula je kako joj Majkl govori da treba da se vrati u svoje telo, ali ona nije želela da se vrati. Želela je da ostane u raju, ali su joj i Majkl i anđeo govorili da treba da ode nazad. Anđeo je pogleda pravo u oči i reče joj da joj nije dozvoljeno da taj put iskoristi samo za sebe. Njoj je dopušteno da putuje da bi mogla svoja saznanja da podeli sa što više ljudi i da im pomogne da prebrode strah od smrti. Onda je krajičkom desnog oka Eko primetila stepenice. Pitala je anđela kuda vode. Anđeo reče da postoji nekoliko nivoa u raju i da je najviši onaj u kome svi imamo istu stvarnost i gde smo jedno sa Bogom.

Pre nego što se Eko vratila u svoje telo postavila je anđelu svoje poslednje pitanje – da li je selo sa kaldrmisanom ulicom, odakle je otpočela svoje putovanje, ulaz u raj. Anđeo reče da postoje mnogi ulazi u raj. Neke duše dolaze direktno u bolnicu u Ružičastom mestu. Duše odlaze onuda kuda ih vodi njihova svest. Posle toga se Eko vratila u svoje telo i osetila se jako umornom. Telo joj je bilo

beživotno i opuštено kao krpena lutka, trebalo joj je dvadeset minuta da smogne snage da progovori. Osetila se uobičajeno tek posle čitavih sat vremena i kada je legla da spava nije se budila dvanaest sati.

Nakon svog puta u duhovnu ravan 1992. godine, njena sposobnost da putuje u svet duhova je ojačala. Na osnovu svojih iskustava podelila je duhovne ravni na sedam nivoa, najviši je bio jedinstvo sa Bogom. Bića teže nivou koji je u skladu sa njihovim nivoom svesti i stepenom razvoja. Evo kako Eko opisuje ovih sedam nivoa:

Nivo 1: Duše na ovom nivou su udubljene u sebe i ne vide da je sve povezano. Svest im je usredsređena na preživljavanje i oni uzimaju šta žele. Duše na ovom nivou osećaju strah. Iako imaju savest, unutrašnji glas koji im kaže šta je pravo a šta krivo, oni ga ignorišu i veruju da se zakon karme ne odnosi na njih. To je mesto na kome, ustvari, karmički ciklus počinje. Ahtun Re ovaj nivo zove kućom duša siročadi.

Nivo 2: Na ovom nivou duše se postepeno otvaraju prema drugim ljudima i životinjama, ali sa jako malo poverenja. Uviđaju da ipak nisu svi protiv njih i da postoji i dobro, a ne samo loše kojeg su toliko bili svesni kao duše prvog nivoa. Ne mogu da se opredele da li da veruju ili da ne veruju i time na žalost, mogu stvoriti vrlo lošu karmu za sebe. Često se događa da se priključe religijama koje su zasnovane na stidu i krivici i koje uče o paklu i prokletstvu. Duše se mogu zaplesti u takvu šemu i po nekoliko života.

Nivo 3: Duše na ovom nivou su naučile (kroz neke od karmičkih lekcija) razliku između dobra i zla. Imaju potrebu da promene svoj odnos prema svetu i način na koji razmišljaju i osećaju. Uviđaju da postoji više pozitivnih nego negativnih opcija. I dalje se plaše drugih duša i brinu za svoj opstanak, ali pre sagledavaju sličnosti, a ne razlike među ljudima.

Nivo 4: Duše na ovom nivou teže da dokuče jedinstvo sa ostalim bićima i sa Bogom i ostavljajući za sobom religiozna uverenja, okreću se ka univerzalnijim i produhovljenim filozofijama. Na fizičkom planu, duše na ovom nivou više kritički razmišljaju, čitaju knjige i tragaju za duhovnim znanjem. Manje se vezuju i žude za materijalnim i više teže sticanju mudrosti kroz lekcije života. Eko zapaža da duše na četvrtom nivou i dalje imaju karmu, mogu da pate i da ponovo prođu kroz reinkarnaciju.

Nivo 5: Eko opisuje peti nivo kao početak nirvane, gde duše shvataju mnoštvo, svesne svog odnosa sa Bogom i osećaju se odgovorno za čitavo čovečanstvo. Te duše ne krive ni Boga ni druge, nemaju potrebu da se nezrelo dokazuju kroz takmičenja i pobune, nemaju osećaj ograničenja i ne žale. Ovaj nivo je lep i ima divnu prirodu. Oseća se ljubav, smirenost i iskrenost. Postojanje je intenzivno i fluidno. Duše na petom nivou znaju koliko život na Zemlji može biti naporan za dušu i zato uče duše na nivou 4 kako da izbegnu reinkarnaciju. Ove duše su kao anđeli koji su se odrekli svega na Zemlji i žele da se što pre „penzionišu“ na višem nivou, bliže svesti Boga.

Ahtun Re, kaže, da je Isus došao sa nivoa 5 kada je počeo svoju službu na Zemlji pre dve hiljade godina, a da je posle toga prešao u više nivoe.

Nivo 6: Eko kaže da su duše na ovom nivou dublje u srcu Božjem i da bolje poznaju Boga. Žive u blaženom stanju i Eko kaže da tako nešto ne postoji na Zemlji.

Nivo 7: Na ovom nivou duše su kao Bog, sjedinjene su sa Bogom i sa ostalim dušama. Duše na ovom nivou su u pravom smislu u penziji.

Ja se još jednom zahvaljujem Eko što mi je dopustila da podelim njeno putovanje sa vama. Ukoliko želite da saznate više o Eko i njenom radu posetite www.ekobodine.com.

Sada bih želeo da vam predstavim Džudi Gudman, vidovnjaka i duhovnu učiteljicu koja može da putuje kroz duhovne ravni. Ona kaže da može da živi istovremeno u fizičkom i duhovnom svetu. Sledi njena priča i ja sam joj zahvalan za to. Njen opis duhovne sfere se poklapa sa opisom Eko, iako ima nekih razlika. Anđeo koji je vodio Eko je rekao da ima mnogo ulaza u raj i da ima mnogo različitih zajednica na svakom nivou sveta duhova, što se poklapa sa Isusovom izjavom: „U kući moga Oca ima mnogo zdanja.“ Imajući to u vidu bilo bi logično očekivati da će različiti putnici u svet duhova imati različito iskustvo i opažanja. Posvetimo se sada Džudinoj divnoj priči.

Džudi Gudman: Dinamika sveta duhova

Želim da prodiskutujem dinamiku 'onog sveta', ali pre nego što to učinim želim da pojasnim neke stvari. Šta god da verujete, šta god da vas je vaša religija učila da će se desiti kad umrete, koju god teoriju da prihvatate takvo će vaše iskustvo biti. Iako postoji više nivoa razvoja i iskustava na 'onom svetu', u svakom od njih biće vaše iskustvo koje je direktno povezano sa vašim duhovnim potrebama.

Možda će vam moja priča pomoći da ovo shvatite. Moja baka sa tatine strane je bila vrlo religiozna žena; crkva je bila centralni deo njenog života. Imala je jaku veru i jasnu predstavu kakav će joj biti „život posle smrti“. Ja sam od rođenja hodala i po ovom i po onom svetu. Zbog toga sam mogla bolje da shvatim šta se događa kad naši voljeni umru. Mogla sam da provirim kako moja baka prelazi u drugu ravan i šta doživljava.

Dok sam je posmatrala kako prelazi, videla sam da doživljava upravo ono što je njena religija učila. Videla je, osetila i doživela sve što je verovala da će se desiti. Pozdravili su je članovi porodice i stari prijatelji. Nakon što se malo odmorila i razmotrila šta se događa sa njom pogledala je naokolo, odmahнула glavom i rekla: „Ne mogu da verujem da sam to uradila!“ U tom trenutku znala je ono što svako od nas zna, setila se ko je zaista. Otišla je u 'svetlo' i imala je priliku da ponovo sagleda svoj život i sve što je proisteklo iz njega. Da je smatrala da je grešila, mogla je da razmisli o novoj reinkarnaciji kroz koju bi ispravila greške.

Ako je proživela dobar život, mogla je da poželi da se opet inkarnira i da pomogne čovečanstvu.

Postoji sedam nivoa rasta sa druge strane, ali nema „ispravnih“ i „pogrešnih“ nivoa kada se vratimo u mesto odakle smo došli. Kao u životu na Zemlji, mi težimo da ostvarimo različite stvari iz različitih perspektiva. Verujem da ćete se složiti da ukoliko je neko bio važna ličnost tokom svog života, on ne misli da je „bolji“ od drugih ljudi. Naš rast i fizički i duhovni je samo primer naše slobodne volje. Na bilo kom nivou duhovnog razvoja da se nađete vi ste jednaki sa ostalima.

NIVO JEDAN: SFERA NOVE BELE SVETLOSTI

U ovoj sferi se nalaze nove duše – one koje su tek pristigle. Ima i onih koje čekaju da odu ili na svetlu stranu ili ka vibracijama tame. Tama nema više moći nad vama nego što vi zahtevate i postojaće na osnovu vaših verovanja i duhovnog ponašanja. Ovaj prostor je i čistilište za one koji veruju da to postoji. Ovde nema kažnjavanja, ali ponekad besciljnost može delovati kao kazna. Oni koji nisu još sasvim iskoračili u sferu duha, koji su još vezani za Zemlju biće na ovom nivou.

Duša vezana za Zemlju će ostati blizu mesta koje joj je bilo dom. Neki će spavati tamo, možda i više generacija i njihova energija može pomoći drugima. Kada se energija koristi na taj način, to nije čin žrtvovanja, već jednostavno bolja iskorišćenost za dobro drugih. Ovo korišćenje energije ne bi trebalo mešati sa dušama koje su na mnogo višem duhovnom nivou.

Za one koji su odlučili da se reinkarniraju i koji su spremni za svoj put, počinju pripreme. Oni će se brzo reinkarnirati i retko kad idu dalje od ovog mesta. Većina duša će zaboraviti da je ikada bila tu. Ponekad se neki vrate i sačuvaju svo znanje, to su učitelji.

Život je šansa! Svako iskustvo će nas naučiti nečemu, ako izaberemo da to prihvatimo. Ponekad se pitamo zašto je tako teško, ali mi privlačimo ono što nam je potrebno da bismo naučili i porasli. Biramo život koji živimo i sve što je deo njega! Na neki način život je kao ispit, kada bismo znali sve odgovore ne bismo ni učili. Zbog toga na nivou svesti mi zaboravljamo sve što smo znali. Naše „više biće“ će i dalje biti u vezi sa znanjem i najvišom istinom.

U ovoj sferi je najveća gužva. Čuvari ovde moraju brzo da donose odluke. Ima puno anđela i oni putuju svaki čas do Zemlje i nazad. Duhovi prvih plemena i anđeli imaju pune ruke posla. Ima mnogo „starina“ koji se brinu o skloništu i svakoj drugoj potrebi pristigle duše. Na ovom nivou duša nije u stanju da sama pribavi šta joj treba. Ova luka bezbednosti deluje kao zvezda na tamnom nebu i nikakav duh je ne može uništiti ili pomeriti.

Ovde duša još nema dovoljno snage da bude nezavisna. Čovek jednostavno ide uz tok, jer nema snage da drugačije postupi. Na ovom nivou nemate osećaj dodira, mirisa i ukusa. Nemate osećanja koja se vezuju za fizičko telo, ali ćete možda

prigriliti mentalni ili emotivni bol prošlog života. Duša je uglavnom providna i ponekad nerazpoznatljiva – tu smo duh, a ne telo.

Ako smo živeli život koji je nanosio bol drugima, ukoliko nismo raspravili bitna pitanja pre smrti, bol našeg života će se usedmostručiti. Dok ste bili živi i imali telo, bol se rasprostirao kroz telo. Postajao je deo bolesti ili je možda i uzrokovao vašu smrt. Pošto sada nema tela da zadrži bol, osećanja su sve što vam je ostalo. No svejedno, mi u svakom trenutku imamo mogućnost da okrenemo stvari u svoju korist. Sa „one strane“ vreme ne postoji, i duša nema svest o vremenu koje je potrebno da bi se nešto promenilo.

Treba napomenuti da ukoliko je neko imao traumu u svom životu to neće učiniti njegov prelazak bolnijim ili manje veličanstvenim. Trauma nečijeg života nije merilo duše, naš rast počiva u rasponu više života.

NIVO DVA: SFERA ANĐELA I ZAŠTITNIKA

Sada vidimo prelepe kuće, crkve, mesta za proslave. Svaka zgrada je veličanstvena i odražava gotovo sve moguće religije zastupljene na Zemlji i možda i na drugim svetovima.

Kada anđeli biraju gde će da se odmore, biraju ovo mesto. Oni se često kreću kroz sve nivoe rasta, a naročito između ovog nivoa i Zemlje. Nije retka pojava da žrtvuju svoje „biće“ da bi pomogli nekoj duši. Ovo se najčešće događa kada je u pitanju posesivnost.

Ovo je mesto mira i nikom se ne može dogoditi zlo, ali je veoma malo zadovoljnih. Obično duše pomažu drugim dušama. Veliki napor se ulaže da bi se pomoglo onima na nivou jedan; naročito za one koji sa Zemlje donose verovanje da postoji „pakao“. Možda će vas iznenaditi, ali ako zahtevate i pakao ima različite nivoe.

Zaštitnici su umerene snage i znanja. Oni takođe imaju puno prilika da uče i rastu. Time što smo se vratili u stanje duha ne znači uvek da ćemo koristiti svo svoje znanje. U mnogim slučajevima oni koji su dobili dozvolu da idu sa nama u fizičkom obliku, to čine da bi učili i rasli.

Iako je divno znati da nisi sam, ovo je dobro vreme da vas podsetimo da kad čujete reči „zaštitnik“, „duh vodič“ ili „duhovni savetnik“ da se maksimalno skoncentrišete. Stvoritelj nije uzalud pravio nesavršene duše: u svakom od nas postoji odgovor na svako pitanje koje postavljamo. Postoje „zaštitnici“, „učitelji“ i „duhovi vodiči“ koji će doći iz drugih sfera. Ko god da šeta sa vama, vi uvek morate doneti odluku, jer ste vi odgovorni za svoj izbor. Ovi veliki duhovi koriste svoju moć da pomognu slabima i uplašenima. Na ovom nivou nalazimo mnogo „starina“ koje će pružiti odmor i zaštitu kome to treba.

NIVO TRI: SFERA SAVETA I DONOSIOCA ODLUKA

Ovo je vrlo konstruktivno mesto i biće dom za one koji biraju da ne rade ništa. Oni koji žele da se manje angažuju su nekada zaslužili da sada bude tako. Nigde ne piše da morate stalno nešto raditi.

Kada duša dođe do ovog nivoa i odluči da „odmara“, to obično ne traje dugo. Uživacete u savršenom postojanju, samo dok ne rešite da se ponovo uposlite. Ovde su divne zgrade, kuće znanja, neverovatne bašte i mnogo autoriteta.

Ponekad se nađe duša koja se nije dugo reinkarnirala i izgubila je osećaj za potrebe čovečanstva. To su obično članovi „Saveta“. Povremeno dolaze duše sa drugog nivoa da rade za savet. Iako ovo deluje kao da oni služe druge, to je način da oni porastu i znatno ojačaju. To znači da su velike duše u procesu razvoja.

Kada se „Savet“ sastoji od članova koji se jako dugo nisu reinkarnirali, može im biti potrebna pomoć oko sagledavanja mogućnosti za razvoj. U tom slučaju imaće posetu koja će im omogućiti da uvide koliko im se suzio vidik i njihova sposobnost da pomognu drugima. Ukoliko bude potrebno biće na predavanjima, radionicama i ostalim oblicima razvojnih procesa svuda po svetu. Tužno je, ali istinito da svi možemo da ogreznemo u samozadovoljstvu i da izgubimo dodir sa stvarnošću. Ovaj proces može pomoći u poslednjoj fazi rasta „starih“ duša. („Stara“ duša znači da se inkarnirala mnogo puta i da je mnogo naučila.)

Na ovom nivou duša može izabrati kako želi da izgleda. Često će ličiti na sebe tokom života ili na nekog ko je bio jako važan. Osećaj za miris i ukus se vratio. Mnogi će se kretati samo u obliku energije koji su sami izabrali. Ponekad kad se ove duše približe Zemlji, mi ćemo ih videti kao „oreol“ svetlosti. Zapamtite, to nisu fizička tela, samo eterična.

NIVO ČETIRI: SFERA MIRA

Sfera mira se sastoji od škola za podučavanje „učitelja majstora“, „zaštitnika“ i „duhova vodiča“. Ovde postoje specijalne škole za re-edukaciju „starih“ i „mudrih“ duša. Ponekad kad nam se čini da više nema ništa novo što možemo da naučimo, u trenutku otkrijemo da ima mnogo toga što treba ponovo promisliti i proučiti.

Stare duše često mogu biti jedne od najnežnijih, najbrižnijih i najспособnijih da vole. Kada jedna od ovih specijalnih duša naiđe na vaš put, najčešće ćete se osećati blagosloveno zbog njenog prisustva. Osetićete njihovu energiju i neće vam biti jasno zašto se tako dobro osećate nakon kratkih poseta. One ne traže pažnju i posebne darove za svoje sposobnosti.

Na nekim časovima na ovom nivou stvaraju se situacije koje će imitirati stvarno fizičko postojanje. Duše na tom nivou obuke će imati sva čula fizičkog tela. Osetiće bol, glad, želje i sve drugo što osećamo vi i ja danas. Ukoliko prođu test, a on je veoma težak, imaju pravo da postanu „učitelji“ i „veliki savetnici“.

Ovo im može ponekad teško pasti, jer zahteva najveći stepen integriteta i poštovanja za posao koji su odabrali.

Između nivoa četiri i pet postoji jedno neobično mesto za učenje. Zove se „Šanra“. Nekada je bilo mnogo takvih škola, ali danas radi samo jedna. Nisam sigurna zašto je tako i da li će se to promeniti. Samo nekoliko duša uči u ovom jedinstvenom okruženju. Tu se uči kompletna istorija čovečanstva za svaki nivo.

Na nivou četiri nema zbrke, samo nezamislivo savršeni mir, radost i lepota. Ima veoma mnogo dobrih duša. Neke uživaju u mirnom i tihom životu i stoga ne biraju ponovno inkarniranje. Njima je dopušteno da tako odaberu zbog ranijih zasluga. Iako su tu, one mogu da nastave sa izuzetnim poslovima u drugim nivoima, drugim dimenzijama i na Zemlji. Postoji tako puno duša koje rade na različitim nivoima i teže samoostvarenju, tako da odluka o reinkarniranju ne pravi nikakav disbalans u broju onih koji su na raspolaganju da pomognu.

NIVO PET: SFERA SNA

Ova oblast ima mnogo naziva. Duše koje ovde borave su veoma pametne i osetljive. To su one duše koje putuju do Zemlje i do drugih dimenzija i izvode čuda. Oni su „Vidari“ i svesni su svega – prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Mnoge od tih duša tokom svog sna stvaraju energiju za one koji rade na nižim nivoima. Spremne su na velike žrtve zbog svojih verovanja. To verovanje se ne odnosi na neki religijski sistem verovanja – to je vera u čovečanstvo i očuvanje duše.

Među „duhovima“ nema razlika, samo se razlikuje šta duša nameće sebi radi razvojnog procesa. Duša u svom najautentičnijem obličju ne pravi diskriminatorne razlike koje postoje na Zemlji. U suštini svi smo mi isti i jednaki. Nema tih reči koje bi opisale lepotu ovog mesta. Neke duše će stvoriti ostrva, neke prelepe kuće i svuda će se čuti predivna muzika. Iako svi imaju osećaj za ukus i miris retko ga kad koriste na ovom nivou. Postoji mnogo dublje razumevanje i veza sa Stvoriteljem, tako da većina iskustava izbleđi u sećanju u poređenju sa radošću koje pruža sjedinjenje sa najvišim oblikom svesti.

Ljubav i mir koji se osećaju u ovoj sferi su ono za čime žudimo. Ponekad nam dosadi, čeznemo za mestom i osećanjem koje ne možemo da objasnimo niti da ga se setimo. Kada duše dođu na ovaj nivo, to ne znači da se neće odvažiti da ponovo siđu u niže nivoe. Čak se događa da što je duša razvijenija to češće radi, jer je za takav izbor potrebno puno mudrosti.

Porodice imaju jaku komunikaciju na ovom nivou. Reč „porodica“ se ne mora odnositi na ljude sa kojima ste u krvnoj vezi sada. Neki od nas se reinkarniraju zajedno sa porodicom, ali najdublja veza je sa porodicom duhova. Zbog toga se osećamo bliski sa nekim ljudima čim ih vidimo. Nemojte misliti da se ovo odnosi na termin „srodne duše“, jer je to mnogo jača veza. Peti nivo je najveći od svih sfera!

NIVO ŠEST: OVO JE SFERA STVARANJA

Ljubav i mir koje osetite na drugim nivoima su blede u poređenju sa ovim. To je više od osećanja ili iskustva, to postaje jedinstvo sa dušom i svim stvarima. Kada ovde vidite energiju, liči pomalo na *aurora borealis* (svetlo koje se vidi sa južne hemisfere – Prim. prev.).

Toliko se stapate sa bojama i vibracijama da vam se čini sve kao optička varka.

Na primer, kada vidite cvet i dodirnete ga vi postajete deo cveta, koji deluje gotovo kao fluid dok vaša ruka prelazi preko njega. Kada ste „duh“ vi nemate fizičko telo, ali od ovog nivoa, imate sposobnost da steknete telo nalik onome što ste ga imali. Možete da projektujete sliku fizičkog oblića ili da budete u obliku energije.

Naše misli uvek postaju naša stvarnost, a ovde se to događa u najčistijem obliku. Velike kuće, zgrade i crkve koje vidite su odraz želje, a ne neophodnosti. Na ovom mestu vam ne treba gotovo ništa, a iskustvo svega vam je dostupno.

Nivoi Šest i Sedam su najmanji u odnosu na druge. Ovde ćete naći kuće mnogih „učitelja majstora“, ali će se oni retko kad naći u tim kućama. Oni imaju mogućnost da uvek iznova provere da li su u stanju da pomognu čovečanstvu i stoga su najčešće na „radnom mestu“. Ovde je sklonište, mesto gde se odmaraju duše koje stvaraju nove mogućnosti za sve one kojima je potrebna pomoć. Otkrićete da ikone iz gotovo svih religija i verovanja borave ovde.

Duše sa ovog mesta rade istovremeno na više nivoa i u više dimenzija. Možda vam se to čini zanimljivo i možda se nadate da stignete na ovo mesto – ali razmislite o ovome... Kada radite na više dimenzija i na više nivoa to je veći izazov i na vas se može računati nekoliko puta više. Stvorićete razne parametre za svaku situaciju. Zašto bi iko želeo da odjednom ima toliko mogućnosti da uspe i da ne uspe?

U svakom životu postoji mogućnost neuspeha, ali i mogućnost da se urade vanredna dostignuća. Na ovom nivou razvoja najveća je verovatnoća da će duša uspeti u svemu što radi. Ovo je nivo kreacije! Iz ovog mesta niču nova otkrića. Stvara se muzika duše i prolazi kroz razne nivoe u obilju šarenih energija – nalik dugi. Dugo traženi lek za užasnu bolest se otkriva i šalje dole u vidu raspršene energije koja dopire do svih koji su spremni da je prime. To objašnjava zašto se na različitim mestima traga za istom stvari, ali na različitim nivoima. Rešenje se šalje svima koji ga mogu primiti. U zavisnosti od naše sposobnosti da primamo i razumemo mi ostvarujemo „naš san“.

NIVO SEDAM: SFERA JEDINSTVA

Ovo je mesto „jedinstva“ sa **Stvoriteljem** – kako smo navikli da shvatamo taj termin. Sa ovog nivoa imamo sposobnost da vidimo sve stvari, čujemo i doživimo šta god poželimo. Sa ovog mesta možemo da vidimo galaksije koje rastu, da

budemo svesni različitih vremenskih tokova i dimenzija. Ovde ima vrlo malo kuća i velelepni fasada, nema potrebe za slikama koje ne služe ničemu. Duše sa ovog mesta najviše vremena i energije posvećuju stvaranju – čak i van Zemlje. Većina velikih i istorijskih učenja i religija će poteći sa ovog nivoa. Različiti stavovi služe ne da bi izazvali pometnju, već da bi proširili mogućnosti za rast i razvoj sa različitih stanovišta. Konfuzija u vezi ovih učenja potiče od ljudskih interpretacija i objašnjenja. Mudrost je univerzalna. Nije bitno što se ne slažemo sa nečim, bitno je kako se ne slažemo.

Istorija pokazuje da se neka velika duhovna učenja različito tumače i da se menjaju. Energija kojom se prihvata „Hrist“, „Buda“, „Muhamed“, „Alah“ i ostali – potiče odavde. Duše na ovom nivou imaju malo ograničenja i vrlo su pouzdane.

Sa bilo kog od ovih mesta se možete uzdignuti ili pasti. Sve se vrti oko „odabira“, mi donosimo odluke, nekad dobre, nekad loše i u zavisnosti od toga prolazimo kroz razne nivoe. To ne znači da je to „dobro“ niti da je „loše“, to nam samo pokazuje gde smo u nekom trenutku našeg putovanja.

Ako želite da saznate više o Džudi Gudman i njenom radu, posetite: www.judygoodman.com.

U ovim opisima duhovnog sveta postoji gradacija bazirana na nivou svesti. Što smo se više razvili kroz razumevanje sebe i drugih, kroz ljubav prema drugima, kroz razvijanje talenata i energije sa kojima smo rođeni, sa povećanjem intuicije i spiritističkih sposobnosti kroz meditaciju, to smo bliže Bogu u duhovnim sferama. Džudi kaže da na najvišim nivoima postajemo istovremeno svesni viših dimenzija i vremenskih tokova i da možemo da doživimo sve što poželimo. Eko kaže da najviše sfere predstavljaju istinsko povlačenje. Ahtun Re kaže da on može da se sjedini sa Bogom, izgubi svoju individualnost, a potom, da se ponovo vrati u sebe i svoju svest. On to naziva „lucidnom ekstazom“. Ovaj nivo svesti i postojanja je dar našeg puta, dar našeg postojanja na Zemlji.

*Ispitivanje prošlih života. Hologrami i Duša.
Duhovi i Mnogostruki Univerzumi*

U mnogim knjigama o reinkarnaciji često se navodi, a potvrdio je i Ahtun Re, da osoba nakon svoje smrti rezimira svoj upravo završeni život. Tada sagledavamo važne scene onako kako ih se sećamo, ali možemo da vidimo i kako ih se drugi sećaju. Osećamo tugu ili radost koju smo uzrokovali u srcima drugih. Humoristički prikaz rezimiranja prošlih života možete naći u filmu *Odbrana vašeg života* sa glumcima Albert Bruks i Širli Meklejn.

Ahtun Re ukazuje da čovek može da rezimira i druge prošle živote, a ne samo poslednju inkarnaciju i da je u mogućnosti da se sretne i razgovara sa osobama iz prošlih života, što znači da te osobe nisu izgubljene i da je njihov identitet sačuvan u duši.

Jedan takav primer mi je ispričao Kevin Rirson. Na jednoj javnoj demonstraciji medijskog prenošenja poruka, jedan od Kevinovih duhova vodiča, Irac Tom Mekfirson je odgovarao na pitanja o Atlantidi koje je postavio neko iz publike. Tom je odgovarao jednostavno i direktno, a čovek iz publike je želeo detaljniji odgovor. Tom je onda rekao čoveku da sačeka malo i da će drugi entitet odgovoriti na njegovo pitanje. Pojavio se drugi duh vodič koji je govorio preko Kevina, detaljnije, bez teškog Tomovog irskog akcenta i odgovorio na pitanje, što je bilo dovoljno detaljno za čoveka iz publike. Onda se Tom vratio i pitao da li je čovek zadovoljan odgovorom. Tom je tom prilikom rekao da je entitet koji mu je odgovorio bila njegova (Tomova) inkarnacija iz vremena Atlantide.

Zanimljiv detalj iz Kevinove knjige *Duhovna komunikacija* je o tome kako su se Kevin i Tom sreli u jednoj od prethodnih inkarnacija u Engleskoj u vreme Viljem Šekspira. Kevin je bio sudija, a Mekfirson je zarađivao za život ponekad od sitnih krađa i Kevin mu je povremeno presuđivao. Tada su uspostavili odnos i iz toga je proisteklo da u sadašnjem vremenu Mekfirson bude duh vodič Kevinu. Kevin kaže da će nam ljudi koje smo poznavali u prošlim inkarnacijama biti

vodiči duhovi kada se ne inkarniraju – i obrnuto: mi ćemo biti njihovi vodiči kada se oni inkarniraju u fizičko telo, a mi ne.

Još jedan primer koji nam demonstrira kako su ličnosti iz prošlih života sačuvane u duši je slučaj Kim Adamsa koji je izdavač lokalnih novina u Ajovi. Kim se sasvim neočekivano, posle jednog događaja, zainteresovao za medije i prošle živote. Oduvek je imao naviku da peva dok vozi. Jednog dana, 2005. godine, dok je vozio i pevao, primetio je da peva na nepoznatom jeziku. Zvučalo je kao jezik nekog indijanskog plemena iz Amerike. Vremenom je počeo da govori i druge jezike koje nije znao i koje nije učio. Kao što smo već napomenuli u ovom poglavlju, sposobnost da govorite jezik koji niste učili se zove ksenoglosija i smatra se da potiče od prethodnih inkarnacija.

Dopustite mi da vam ispričam šta se desilo i omogućilo da Kim sazna više o ksenoglosiji koja ga je toliko brinula. U redovima koji slede Kim piše o svojoj voljenoj devojci Di Loučer.

Jednog dana smo bili u *Cedar Rapids* na prezentaciji spiritiste Merilin Roser. Di nije znala da sam nakon prezentacije prišao Merilin i rekao joj za jezike i pitao za savet. Rekla je: „Sledeći put kada vam reči naidu, zapišite ih i pokušajte da ih prevedete.“

Dok smo se Di i ja vozili kući, reči su počele da naviru i pošto sam ja vozio dodao sam Di papir i olovku. Ona je odjednom počela da razume. Pisala je svoj prevod (do sada imamo oko 400 strana). Tog dana sam govorio na nekoliko jezika. Di ih je sve razumela. Često se desi da joj prvih par reči „novog jezika“ promakne, ali odmah potom bi joj prevod išao sam od sebe. Samo par puta nije razumela neki jezik. Od stranih jezika ja znam samo nemački i taj sam jezik prepoznao na jednoj seansi. Čuli smo reči koje su zvučale kao latinski, francuski i hrvatski ili neki jezik koji je sličan tome.

Di i ja često imamo vizije dok se neki jezik govori. Često bi Di rekla: „Sada pokazuje sliku...“ nečega. Jednog dana dok smo bili na simfonijskom koncertu, čuli smo nepoznat jezik. Jezik koji smo čuli je imao vrlo uzbuđenu energiju - osoba koja je govorila tim jezikom je bila osoba koja pravi violine i oduševila se što „čuje“ simfoniju kroz moje telo. Izgleda da je govorio češki ili slovački, mada ni Di ni ja nismo sigurni.

Prvog dana sam čuo jezik američkog Indijanca, kasnije smo saznali da je ta osoba bila „Sivi Orao“ koji je izgleda živeo sredinom 1800-tih u južnom Oregonu. On tvrdi da sam ja on i da je on ja. Sivi Orao je osnovni kontakt za jezike, on je uvek sa mnom, mada se skloni da bi i ostali govorili.

Neki jezici deluju kao da nisu sa Zemlje, teško ih je izgovoriti sa našim govornim aparatom. Celo ovo iskustvo je veoma neobično, ali i Di i ja to rešavamo u hodu. Oboje imamo osećaj da su ti jezici važni za budućnost čovečanstva, a možda i planete. To je važan deo našeg duhovnog puta i mi ga sledimo.

Sreli smo još osmoro ljudi koji su, nakon mog iskustva sa jezicima, javno progovorili na jezicima koje ne znaju. Di je svaki put mogla da prevede. Čak se

jednom desilo da su dvoje ljudi, koji se nikada nisu sreli, sa različitih mesta, jedan u Ajovi, drugi u Oregonu, govorili potpuno isti jezik!

Za Di kažu da ima sve talente koje jedan medijum može da poseduje, tako da me ne čudi što može da prevede jezike koje ne zna. Ona se uključi u energiju ili se uskladi sa vibracijama tog jezika i sve jasno čuje.

Sivi Orao tvrdi da je ona bila njegova supruga sredinom 1850-ih u Oregonu i Di je imala vizije u kojima je videla Sivog Orla i setila se nekih događaja iz tog života. On često „pokazuje“ Di vizije koje joj pomažu da shvati šta nam on govori.

Pošto je Sivi Orao bio primarni entitet koji je progovorio kroz Kim, Di i Kim su pokušali da odgonetnu kojim indijanskim jezikom je govorio. Kontaktirali su razne izvore i bili upućeni Džonu Njukirku, poglavici *Latgawa*, plemena u južnom Oregonu. Gospodin Njukirk je potvrdio da Kim govori jezik *Latgawa*. Saznali su da je to pleme nekada imalo 400 članova, ali se taj broj vremenom smanjio. Zamolili su ga da prevede jedan zapisani prevod i njegov prevod se u potpunosti poklapao sa prevodom koji je Di uradila.

Na seansi sa Kevinom Rirsonom, Ahtun Re je potvrdio da je Sivi Orao prošla inkarnacija Kim Adamsa i da je Di bila njegova žena: Indijanka plemena *Latgawa* po imenu Mesec Koji Sija. Pitao sam zašto Kim ne razume jezik plemena, i Ahtun Re je odgovorio da je to zato što Kim ima blokadu pamćenja, a Di se seća tog jezika i ima dar u ovoj inkarnaciji da razume jezike i koje nije učila.

Fascinantno je da priča Kima i Di pokazuje da ličnost iz prethodnog života živi u duši, što pokazuje i anegdota sa Tom Mekfirsonom i njegovom ličnošću iz Atlantide.

Pitao sam Ahtun Rea koji mehanizam omogućava da ličnost iz prethodnog života postoji u duši. Ahtun Re je podržao moje mišljenje da duša sadrži holograme ili hologramska sećanja prethodnih života i da se oni mogu prizvati i projektovati kao trodimenzionalne slike. Kevin i njegovi vodiči nazivaju prošle živote detinjstvom duše. Kao što se mi možemo setiti događaja iz našeg detinjstva, duša se može setiti ličnosti iz prošlih života i projektovati ih. Zamislite da možete da projektujete holografsku sliku sebe iz detinjstva i da možete da razgovarate sa tom slikom. To duša može.

Koncept da je duša energija i da može da projektuje holograme će nam pomoći da razumemo kako funkcioniše podeljena inkarnacija, fenomen koji se još naziva i paralelni život, kada jedna duša stanuje u više tela istovremeno. Zamislite da duša projektuje svoj hologram, energiju svog obrasca u više tela istovremeno. Svaki projektovani deo ima iste osobine tj. istu energiju te duše. Nakon smrti, iskustva svakog dela ostaju zauvek u duši i mogu se prizvati kao holografске slike ili sećanja.

Model holograma nam može razjasniti kako različiti ljudi dožive istu osobu u različitim mestima i u drugom vremenu. Setite se kad je Eko Bodin tražila u svetu duhova da poseti filmske zvezde. Ahtun Re je takođe rekao da u svetu duhova

možemo posetiti i filmske zvezde i bilo koju istorijsku ličnost. Kako to funkcioniše?

Uzećemo primer Čarli Čaplina. Duša Čaplina može poslati jedan interaktivni hologram u svet duhova i taj deo može razgovarati sa Eko i drugim fanovima, a drugi hologram istovremeno može poslati na Zemlju gde će animirati neko telo. Čaplinova duša može ugošćavati posetioce u svetu duhova i istovremeno biti inkarnacija na Zemlji i nastaviti svoju evoluciju na fizičkom planu. Sve ove manifestacije su prava duša Čarli Čaplina, ali u različitim oblicima.

Pojava duhova se takođe može objasniti hologramom duše. Klasična priča o duhovima bi bila kada duh posećuje kuću i stalno ponavlja neku radnju, kao na primer vuče lance po podu, ide uz stepenice, skače sa mosta, jaše konja na mestu gde je duša u prethodnoj inkarnaciji pala i umrla. U tom slučaju, duša ima repetitivnu opsesiju ili prinudnu radnju. Opsesije su misli koje se nametljivo ponavljaju, kao na primer „Da li sam zaključala vrata?“ Prinudne radnje su radnje koje se ponavljaju, kao na primer kada neko stalno pere ruke iz straha da se ne zarazi.

Ukoliko duša ima repetitivne misli o kući koja joj nedostaje, ili o životu koji se završio, ona može kao prinudnu radnju slati svoj hologram na to mesto. Ova hologramska projekcija duše, tj. duh je ono što ljudi vide i čuju ukoliko su dovoljno osetljivi. Osobe koje rade kao „duholovci“ kao što je Eko Bodin, su psihoterapeuti za ove duše i pomažu im da se oslobode svoje opsesije.

Model duše, koja projektuje svoje holograme, nam takođe objašnjava postojanje višestrukih univerzuma. Ahtun Re nam ukazuje da većina ljudi može da vidi i oseti samo sedam nivoa duhovnog sveta. Ahtun Re, je takođe ukazao da drugi univerzumi postoje u pet nivoa duhovnog sveta, koji su posle navedenih sedam nivoa duhovnog sveta. U tim drugim univerzumima postoje gradovi svetla, od kojih je jedan Šambala. Ahtun Re je otkrio, da duhovna bića koja su se razvila u univerzumima koji su prethodili našem univerzumu, a koji su postojali pre našeg Velikog praska, pre 14 milijardi godina, žive na ovih pet dodatnih nivoa duhovnog sveta. Duša, koja je napredna, objašnjava Ahtun Re, može projektovati svoj hologram u grad svetla, u jednoj od ovih pet viših dimenzija, i istovremeno se može projektovati na gustu fizičku ravan u ljudsku inkarnaciju. Mnogi veliki duhovni majstori iz istorije su ova napredna bića.

Za većinu nas, duša je mnogo kompleksnija i moćnija nego što možemo zamisliti, sve dok je naša svest zapretna u fizički plan u ljudskom telu. Doduše, sve više informacija pristiže, kao u slučaju Kim Adamsa i Di Loučer. Što ima više informacija i što se one više razmenjuju, nauka o duši će se razvijati. Organizacija po imenu IISIS – Institut za integraciju nauke, intuicije i duha je osnovan da bi prikupljao i analizirao podatke u vezi reinkarnacije, ljudskog razvoja i duše. Nadamo se da će ovaj projekat napredovati i zahvaljujem svima koji su svojim pričama doprineli razvoju, tek začete, nauke o duhu.